

# ΑΘΗΝΑ.

## ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ.

### ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΝ ΑΔΕΛΦΟΝΔΡΕΙΑ.

ΦΥΛ. ΣΤ΄.

#### Τὰ μυστήρια τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Ἐλευσίως.

—ο—

(*Συνέχεια καὶ τέλος. ἰδὲ φυλλ. Ε΄.*)

Γ΄.

Τὰ στερεώτερα, ἐκπληκτικώτερα καὶ ἀρχαιότερα μνημεῖα τῆς ἰσχύος καὶ ἐπιτηδειότητος τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν, αἱ πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου, ἐχρησίμουν, λέγουσιν, ὡς εἴσοδος ἐν τοῖς ὑπογείοις, ἔνθα ἐγίνοντο αἱ τῆς μύησεως δοκιμασίαι. Ἡ πόλις Μίμφις ἔκειτο τὸ πάλαι πλησίον τῶν κτιρίων τούτων, τῶν τοσούτῳ ἀξιολόγων διὰ τὸ ἐξάισιον τοῦ ὄγκου, ὅσω καὶ θαυμασίων διὰ τὸ ὕψος καὶ τὸ σχῆμα. Ἡ μεγαλειτέρα τῶν πυραμίδων τούτων ἐλογίσθη μεταξὺ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου. Αὕτη δὲ, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι, εἶναι τεθεμελιωμένη ἐπὶ μεγάλου βράχου. Ἡ βῆσις ἐστὶ τετράγωνος, αἱ πλευραὶ τρίγωνα ἰσόπλευρα, αἱ δὲ τέσσαρες γωνίαι αὐτῆς δεικνύουσι μετὰ μεγίστης κινονικότητος τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ἀνατολὴν, δύσιν, ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν. Ἡ πυραμίς, ἐσχηματισμένη διὰ

στρώσεων ἐκ λίθων τιτανωδῶν βεθυηδῶν σμικρομένων, ὁμοιάζει ἀπανταχόθεν πρὸς μεγάλην κλίμακα, ἧς αἱ πρῶται βεθυηδίδες ἔχουσι τέσσαρων περίπου ποδῶν ὕψος, αἱ δὲ ἄλλαι ὀλιγωτέρων πάντοτε, ἀναλόγως τῆς προσεγγίσεώς των πρὸς τὴν κορυφήν, ἧτις, καίτοι φθίνονται εἰς ὄξυ λήγουσα, εἶναι ὅμως ἐπίπεδον ἐκ πλεον τῶν δεκαπέντε τετραγωνικῶν ποδῶν.

Πρὸς τὴν βορεινὴν αὐτῆς πλευρὴν, ὑπεράνω τῆς ἑκτῆς στρώσεως, ὑπῆρχε παράθυρον τριῶν τετραγωνικῶν ποδῶν, χρησιμευόν ὡς εἴσοδος διαδρόμου τοῦ αὐτοῦ μέτρου, σχεδὸν ἀδιαθάτου ὡς ἐκ τοῦ κατωφεροῦς καὶ ἐλικοειδοῦς αὐτοῦ σχήματος. Οἱ μέλλοντες νὰ διέλθωσιν αὐτὸν, ὄφειλον ἵνα ποιῶνται χρῆσιν χειρῶν τε καὶ ποδῶν. Ὁ πρῶτος οὗτος διάδρομος ἔφερον εἰς ἄλλον ἔτι μάλλον δύσθετον, ἔνθα πλήρη βεθυηδίων, αἱ ὄφειλον ν' ἀναβαίνουσι καὶ νὰ καταβαίνουσι, συρόμενοι ἀνὰ πᾶν βῆμα εἴτε ἐπὶ τῆς γαστρῆς εἴτε ἐπὶ τῆς ῥάχως, μεχριστοῦ ἀφιχθῶσιν εἰς φρέγγ, οὐτινος ἢ θέα ἦτο βεβαίως ἐκπληκτικὴ. Ἀναλογισθῆτω τις τί ἐμελλε νὰ στοχασθῆ ὁ διερχόμενος, δίδους τοσούτον κοπιώδεις καὶ ζροφάς, ὀδραγούμενος ὅψ' ἐνδῶ

μόνου λύχνου, οὐτινος τὸ ἀμυδρὸν φέγγος συντέλει εἰς τὸ νὰ καθιστᾷ μόνον τὰ κοιλώματα ταῦτα ἐπὶ μᾶλλον σκοτεινά, ἀλλόκοτα καὶ φοβερὰ. Ἀνυπολόγητος τί ὄφειλε νὰ στοχασθῆ ὁ φθάνων εἰς τὸ χεῖλος φρέατος, πρὸς βάρυθρον μᾶλλον ὁμοιάζοντος, ἄνευ σχοινίου ἢ ἄλλου τινος μέσου ἵνα καταβῆ ἢ ἐπαναβῆ καὶ οὐτινος ἄπας ὁ ἔσω τοίχος συνέκειτο ἐκ μίγματος ὕλης τινὸς μαύρης, τραχείας καὶ ὀλισθηρᾶς. Ὄθεν πάντες σχεδὸν ἔσται χάριν περιεργείας ἢ παρατηρήσεως διέρχοντο τοὺς δύο τούτους διαδρόμους, ὡφείλον ἐξ ἀνάγκης νὰ διακόψωσιν ἐνταῦθα τὴν πορείαν των. Ἄλλ' ὁ τῆς μυστικῆς υποψήφιος συνωδεύετο πάντοτε ὑφ' ἑνὸς μεμυημένου, ὅστις, καίπερ οὐδὲν προλέγων αὐτῷ, διστέλει ὀδηγὸς του μέχρι τινὸς ὀρισμένης ἀπιστάσεως. Ἐξήκοντα ἔστω σιδηραὶ βαθμίδες, ἐπικεχρισμέναι διὰ τῆς αὐτῆς ὕλης ὡς καὶ οἱ τοῖχοι τοῦ φρέατος, καὶ ἕνα πόδα ἢ μίκα τῆς ἄλλης ἀπέχουσαι, ἐχρησίσμευον πρὸς τὴν κατάβασιν βάρυθρος, ἐξήκοντα ποδῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν βαθμίδα ἀφικνούμενος, ἄλλην δὲ μὴ εὐρίσκων ὅπως προῆλθε ἐνδοτέρω, ὡφείλεν ὁ υποψήφιος ἢ νὰ ἐπαναβῆ ἢ νὰ διέλθῃ διὰ θυρίδος τινὸς κειμένης πλησίον αὐτοῦ. Ἡ ὀπή αὕτη ἔφερεν εἰς εὐρείαν ὁδὸν ἐσακμμένην ἐν τῷ βράχῳ καὶ περιστροφικὸν ἐξικνουμένην εἰς ἀπόστασιν κατωφειῆ ἑκατὸν τριάκοντα περίπου ποδῶν. Εἰς τὴν ἄκρην τῆς ὁδοῦ ταύτης, τῆς ἄλλως τε ἀγούσης πρὸς τὸ βάθος τοῦ φρέατος, ἔκειτο πρὸς βορρᾶν κιγκλίδος χαλκίνη, καὶ πρὸς μεσημβρίαν ἑτέρα σιδηρὰ στερεῶς συγκλειομένη, δι' ἧς ἐφάνετο διόδος ἀπεράντου ἐκτάσεως, περιφρασσομένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑπὸ ἀψίδων, καὶ λαμπρῶς φωτιζομένη ὑπὸ λύχνων καὶ λαμπάδων. Αἱ ἀψίδες αὗται ἀπετέλουσαν τὰ κάτω μέρη τῶν ἄλλων πυρραμίδων, αἵτινες ἦσαν ἀληθεῖς τάφοι, ὑπογειοὶς ναοὶ προσόμοιοι. Ἐντὸς τῶν ἀπεράντων τούτων καὶ βραχέων σπηλαίων οἱ ἱερεῖς καὶ αἱ ἱε-

ριαὶ τῶν Αἰγυπτίων, τελοῦντες τὰς νυκτερινὰς αὐτῶν θυσίας καὶ ἐπικηδεῖους ἔδοντες ὕμνους πρὸς δόξαν τοῦ ὑψίστου, ἀνέπεμπον αὐτῷ συγχρόνως καὶ τὰς εὐχαριστίας των ὅτι κυδδόκησε νὰ παραλάβῃ τοὺς καλοὺς αὐτῶν βασιλεῖς εἰς τὰς μονὰς τῶν μακαρίων. Οἱ ἁρμονικῶς αὐτοὶ ὕμνοι, αἱ θλιβεραὶ ἀλλὰ γοητευτικαὶ ὠδαὶ αἷς ἢ ἤχῳ τῶν θύλων καθίσταται ἔτι μᾶλλον πενθίμους καὶ καταπληκτικὰς, ἐρείλικον ἀμέσως τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροαζομένου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἄλλος ἦν ὁ σκοπὸς τοῦ υποψήφιου, ὁ βεθεῖς ὀδηγὸς αὐτοῦ τὸν μετέφερεν εἰς τὴν χαλκίνην κιγκλίδα, δι' ἧς ἔμελλε νὰ διαβῆ· αὕτη ἦνοιγε μὲν ἀμέσως καὶ ἄνευ κρότου, ἄμικ ὤθει τις αὐτὴν διὰ τῆς χειρὸς, ἀλλ' εἶτα ἀφ' ἐαυτῆς ἐπανακλειομένη ἀνέδειξεν ἤχον βροντώδη, βαθμιδῶν ἐλαττούμενον ἐντὸς τῶν εὐρυχώρων ἐλείνων ὑπογείων. Ὁ ἤχος οὗτος, φυσικὴ συνέπεια τῶν σιδηρῶν τῆς κιγκλίδος μοχλῶν, προειδοποιεῖ τοὺς ἐνδοτέρω ἐν τῷ κρυπτῷ διακείμενους ἱερεῖς ὅτι υποψήφιος προσεῖρχετο ἵνα ὑποστῇ τὰς δοκιμασίας τῆς μυστικῆς. Μόλις δ' οὗτος διέβηκε τὴν χαλκίνην κιγκλίδα, ἀπήντα δεξιόθεν αὐτοῦ θύραν ἠεωγμένην, ἄγουσαν εἰς ὁδὸν θολωτὴν, ἀλλ' εὐθεῖαν καὶ ἁμαλὴν, ἐνθα προχωρῶν ἐθεόρει ἀμέσως δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν αὐτῆς ἐπιγραφὴν μαύροις γράμμασιν ἐγκεχαρμημένην ἐπὶ λευκοῦ καὶ στιλπνοῦ μαρμαρινοῦ, καὶ φέρουσαν ταδε· «Ὁ διανύσας τὴν ὁδὸν ταύτην μόνος, χωρὶς νὰ θεωρήσῃ ἢ στραφῆ πρὸς τὰ ὀπίσω, καθαρῶς ἰσθῆται διὰ τοῦ πυρὸς, τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἔλεος· ὑπερισχύσας δὲ καὶ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ θανάτου, ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ κόλπου τῆς γῆς, ἵνα ἐπανάδῃ τὸ φῶς καὶ παρασκευάσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἰσιδος.» Ἄν ὁ υποψήφιος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐπίμενον εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν του, ὁ ἄχρι τοῦδε συνοδοιπόρος του

ἐγκατέλειπον αὐτὸν μόνον εἰς τὴν σῦναισιν καὶ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅμως τὸν ἠκολούθει κρυφίως μακρόθεν, ὅπως προσδράμῃ εἰς βοήθειάν του, ἂν τυχὸν μικροψυχῆσθ. Ἐ, τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ ὀδηγὸς ἐπανέφερε τὸν ἄνθρωπον προσήλυτον εἰς τὴν θυρίδα τῆς πυραμίδος, καὶ τὸν συνεβούλευε πρὸς τιμὴν αὐτοῦ νὰ μὴ λαλήσῃ εἰς οὐδένα περὶ ἐπιχειρήσεως, ἣν δὲν ἠδυνήθη ἐκτελέσαι, ἀλλ' οὐδὲ νὰ προσέλθῃ ποτὲ εἰς ναὸν πρὸς μύησιν. (1) Ὁ οὐδόλως δ' ἀποδειλιάσας εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἐξεπλήττετο βυθίζων ἐπὶ μίαν ὥραν ἐν τοῖς ὑπογείοις, χωρὶς νὰ παρατηρῇ νέον τι ἀντικείμενον. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἐθεώρει πρὸς μεσημβρίαν μικρὰν θύραν σιδηρὰν φυλαττομένην ὑπὸ τριῶν ἐνόπλων ἀνδρῶν φερόντων περικεραλκίας ἐν σχήματι κυνοκεφαλῆς. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες προῦχώρουν τότε ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν τῶ ἔλεγε τὰδε· «Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἐνταῦθα ἵνα ἀναστειλώμεν τὴν διάβασίν σου· ἐξἠκολούθει αὐτήν, ἂν οἱ θεοὶ σοὶ παρέσχον τὴν δύναμιν. Εἶθε ὅμως μὴ βουληθῆς ἵνα ἐπανέλθῃς πρὸς τὰ ὀπίσω, διότι, θὰ σοὶ ἐμποδίσωμεν τὴν ἐπιστροφήν. Σοὶ ἐπιτρέπεται ὅμως τώρα νὰ πιάξῃς τοῦτο ἐλευθέρως ἂν θέλῃς· ἄλλως γίνωσκε καλῶς ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδόλως θὰ ἐξέλθῃς τῶν μερῶν πρὶν ἢ φθάσῃς πρὸς τὸ σκοπὸν ὃν προτίθεσαι. Θέλεις δ' ἐπιτύχει τούτου, τέμνων θρασεύς ταύτην τὴν ὁδόν.» Οὐκ ὀλίγοι ὑποψήφιοι προὔτιμησαν ἐνταῦθα τὴν ἐπιστροφήν πιεζόμενοι ὑπὸ τοῦ κόπου, τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῶν τελευταίων τούτων λεξεων. Ὁθεν οἱ μικροψυχοὶ οὗτοι ἐπισθοδρομήσαντες διηγούντο πᾶν ὅ,τι εἶδον διαφοροτρόπως καὶ ἀναλόγως τῶν ἐντυπώσεων, ἃς εἶχον ὑποστῆ·

(1) Οἱ ἱερεῖς ἐφύλακτον ἀκριβῆ κατάλογον τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς πατρίδος τῶν ἀποδειλιασάντων εἰς τὰς τῆς μυστικῆς δοκιμασίας.

Οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἐμελλον νὰ καταβιβασθῶσιν εἰς τὸν ἄδην ἀνεπιστρεπτεῖ. Οἱ δὲ ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μυστικῆς οἱ ἱερεῖς ἐπέβαλλον ὀδυνηρὸν θάνατον, καὶ εἶτα ἐνήργουν κατ' ἀρέσκειαν τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν λόγων τῶν ἀνέφερον περὶ ἀνθρώπων θαρραλεωτάτων φημιζομένων, οἵτινες οὐδέποτε πλέον ἐπανήλθον ἐκείθεν. Ἄλλ' ὁ τὴν παρουσίαν τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ θάρρους συνδυάζων διεβεβαίωτο τοὺς τρεῖς ῥηθέντας ἄνδρας ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο νὰ διατείσῃ τὴν σταθερὰν αὐτοῦ ἀπόφασιν. Τότε οὗτοι τὸν ἄρινον νὰ διέλθῃ ἀκολουθοῦντες αὐτὸν μακρόθεν· διότι πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ὁ πρῶτος ὀδηγὸς τὸν ἐγκατέλειπε ὀλοσχερῶς, καὶ διὰ τῆς μικρᾶς σιδηρᾶς θύρας διαβαίνων ἀπήρχετο ἵνα κοινοποιήσῃ τὰς ἱερῆς τὰ διάφορα αἰσθημάτων, ἅτινα εἶχε μέχρι τούτου παρατηρήσει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέου ὑποψηφίου. Οὗτος δὲ μόλις προῦχώρει πενήτηκοντα βήματα ἐν τῇ πορείᾳ αὐτοῦ, καὶ παρετήρει ὀλίγον τι μικρὰν ζωηροτάτην λάμψιν ὀλο ἐν αὐξάνουσιν ἐνόσῳ προέβαινε. Φθάνων δὲ πρὸς τὴν πηγὴν τοῦ φωτὸς τούτου εὐρίσκειτο παρὰ τῇ εἰσόδῳ θόλου ἐνατὸν περίπου ποδῶν τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος, τὸ δὲ φῶς ὡμοίαζε πρὸς κίμινον σφρόδρα φλεγόμενην. Ἐνταῦθα ἤρχον αἱ δοκιμασίαι τοῦ πυρός. Κορμοὶ δένδρων ἐν εἴδει πασσάλων, ὀρθίως ἰστάμενοι πλησίον ἀλλήλων καὶ δι' ἀραβικοῦ βλασάμου, Αἰγυπτιακῆς ἀκάνθης καὶ ὄξυφοίνικος (tamaris) περιτετυλιγμένοι, ἐπλήρουν διάστημα τριάκοντα τετραγωνικῶν ποδῶν ἕνθεν καὶ ἕνθεν τοῦ εὐρυχώρου τούτου ὑπογείου, ἀφ' ὧντες μεταξὺ αὐτῶν διόδοι ὀκτώ ποδῶν. Τὰ εὐώδη καὶ εὐπλόγιστα ταῦτα φυτὰ ἠνάπτοντο, ἅμα ὁ δόκιμος ὑποψήφιος ἐβεβαίωτο τοὺς τρεῖς ἄνδρας ὅτι προὔτιθετο ἵνα ἐξἠκολούθησθ τὴν πορείαν του. Σωλῆνες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ θόλῳ τεθειμένοι ἐχρησίμευσον πρὸς ἐκβολὴν τοῦ ὑπὸ τῆς φωταφίας ταύ-

της παραγομένου ατμού. Οὐχ ἦτιον ὅμως αἱ ἀφρονι καὶ γλωσσοειδῶς περιδινόμενα, φλόγες κατείρχοντο πολλάκις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς διαβάσεως. Τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης ἀπκλαττόμενος ὁ δόκιμος, ὄφειλε νὰ βαδίση ἐπὶ τετραγώνου σιδηρᾶς πεπυρκακτωμένης ἐσχάρας, παρεχούσης διόδον ἐνὸς μόνου ποδῶς. Ἡ ἐσχάρα αὕτη, ἔχουσα μῆκος 20 ποδῶν, πλάτος 8 καὶ ὕψος 6, ἔληγε πρὸς βύκα 50 ποδῶν τὸ πλάτος, οὐτιμὸς τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ Νεῖλου ὀρυπτικῶς εἰσρέον ἐντὸς τοῦ ὑπογείου, ἀπετέλει μέγαν κρῆτον. Ὄφειλε δὲ νὰ διέλθῃ καὶ αὐτὸν, εἴτε νηχόμενος εἴτε στηριζόμενος ἐπὶ δύο καγκελλωμάτων ἐπιπυθμένοι τοῦ βύκατος προσηλωμένων, ὅπως μὴ παρεκκλίνῃ τῆς ὀρισεμένης ὁδοῦ. Ἄν ὁ φόβος τότε ἀνέστελλε τὴν πορείαν του, ἢ ἐὰν κατὰ συνέπειαν τῶν δοκιμασιῶν τούτων ἔχανε τὴν παρουσίαν τοῦ νοδῶς, ἢ διέτρεχε τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ καῆ ἢ πνιγῇ, οἱ ῥηθέντες τρεῖς ἀξιωματικοὶ παντὶ σθένει προσεβοήθουν αὐτόν. Ἄλλὰ συγχρόνως τοῦ ἀφηρεῖτο ἡ ἐλευθερία τῆς ἐνεργείας, καὶ ὠδηγεῖτο δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐν τοῖς ὑπογείοις ναοῖς, ὅπῃθεν οὐ δόλως τῷ ἐπιτρέπετο νὰ ἐξέλθῃ ὑπὸ φόβου μὴ διαδηλώσῃ τὸ εἶδος τῶν δοκιμασιῶν. Ἄλλ' οἱ ἱερεῖς, ὅπως μετριάσωσι τὰς τῆς καθεύξεώς του, τὸν καθίστανον ἀξιωματικὸν δευτεροβάθμιον, πρὸς δὲ καὶ τὸν ἐνούμφρον, ἂν ἤθελε, μετὰ μιᾶς τῶν θυγατέρων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς τάξεώς του. Τῷ ἀπηγορεύετο προσέτι ἡ ἀνάβασις εἰς τοὺς ἀνωτέρους ναοὺς καὶ ἡ ἐφ' ὄρου ζωῆς συνδιάλεξις μετὰ τῶν βεβήλων. Ἴνα δὲ καθουχάσῃ καὶ τὴν οἰκογένειάν του περὶ αὐτοῦ, τὸν ὑπεχρέουν νὰ συντάξῃ καὶ ἐπιτείλῃ αὐτῇ γραμματίον φέρον τὴν ὑπογραφὴν του καὶ λέγον τὰδε ἑφοβεῖσθε, σέβασθε καὶ ἀγαπήτε τοὺς θεοὺς. Ἐγὼ ὁ (δεῖνα), ἀναλαβὼν παράτολμον ἐπιχείρησιν, κρατούμην διὰ παντὸς ὑπὸ τῆς

δικαιοσύνης ἐν ταύτῃ τῇ εἰρκτῇ ἣν τὸ ἔλεος αὐτῶν μοι καθιστᾷ προσφιλῆ καὶ εὐπρόσδεκτον. »

Ὅθεν οὕτως, ἵνα μυηθῇ τις, παντὸς κρείττων ὄφειλεν εἶναι, ἔλεγον οἱ ἱερεῖς Ὄφειλε τουτέστι νὰ συνενόησιν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν καθαρότητα τῶν ἡθῶν μετὰ τῆς μεγαλοφυΐας, καθόσον νέα ζωὴ ἀνέτελλε δι' αὐτόν.

Τοῦ ὕπερ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης λέγων:

- Μόνους γὰρ ἡμῖν ἤλιος
- καὶ φέγγος ἰλαρὸν ἔστιν;
- ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ
- σεβήτε διήγομεν
- τρόπον, περὶ τοὺς ξένους
- καὶ τοὺς ἰδιώτας. »

(Βίτραχ. 454—9.)

Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ὁ ποιητὴς λέγει ταῦτα ἵνα καταδείξῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν μεμυημένων, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἀξιογέλαστον τῶν μυστηρίων. Ἄλλ' ἐπὶ τὸ προκειμένον.

Ὁ ἀτρόμητος ὅμως δόκιμος ὄφειλε νὰ διατηρῇ τὸν λύχνον του ἀνημμένον, καθότι, καίτοι ἡ φλεγόμενη κάρμινος ἀρκούντως ἐφάτιζε τὴν ἔκτασιν τῶν ὑδάτων, ἤθελεν ἀκολουθῶς λάθει ἀνάγκην αὐτοῦ. Μετὰ τὴν διαβασιν τοῦ βύκατος εὐρίσκειτο πλησίον μεγάλης ἀψίδος, ἣν ὄφειλε ν' ἀναβῆ διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ παρουσιαζομένων βαθμίδων, αἵτινες τέλος ὠδήγουν αὐτὸν ἐπὶ κρεμαστῆς γεφύρας. Ἐπ' αὐτῆς δὲ ἰστάμενος ἐθεώρει δύο χαλκίους τοίχους καὶ εἰς τὰ ἄκρα αὐτῶν θύραν ἑλεφαντίνην 6 ποδῶν τὸ ὕψος καὶ φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ σῆματα χρυσαῖα. Ματαίως προσεπάθει ὅπως ἀνοίξῃ ἢ ὠθήσῃ αὐτήν, ἀλλὰ μετὰ μικρὰν ἐπιθεώρησιν παρετήρει ἄνωθεν αὐτῆς δύο ὀγκώδεις κρῖκους ἐκ χάλυθος στιλπνοῦ. Μόλις ὅμως ἐπέθετε τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἤσθ' ἔτετο τὴν γεφύραν κλονιζομένην, βαθμυκτὸν ὑπεκφεύγουσαν τῶν ποδῶν του, κίταπίπτουσαν, καὶ τέλει ἄφροντον γινομένην, ἀφ' ἧς οὐσαν δ' αὐτὸν ἀκου-

οίως οὕτω κρεμάμενον ἐκ τῶν κρίκων, ἐνῷ συγχρόνως ὡς ἐκ τῆς ὑποχωρήσεως τῆς γεφύρας χάσμα ἠνοιγέτο κάτωθι αὐτοῦ, δι' οὗ σφιδρὸς ἀπὸ εἰσδύων προσέπληττεν αὐτὸν, καὶ βρονταὶ συνάμα ἤκουοντο, ὧς ὁ μέγας κρότος ἐφαίνετο κατατείων ἐκ βάρων τὰ ὑπόγεια ἐκεῖνα.

"Απαντα δὲ τὰ φαινόμενα ταῦτα δὲν ἦσαν εἰμὴ ἀποτελέσματα διαφόρων μηχανῶν ἀδήλως ἐνεργουσῶν. "Ὅθεν μὲ ὄλην τὴν σταθερότητα καὶ τὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ταύτῃ δοκιμασίᾳ τεχνόνοιαν αὐτοῦ τῷ ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον νὰ μὴ νομίση ἐαυτὸν ἤδη ἀπολεσθέντα. "Ἐμενε λοιπὸν αὐθορμήτως ἀπηρωρημένος ἐπὶ ἐν κερύπου λεπτόν, ὅτε αἴφνης ἠσθάνετο πάλιν ἐσοῦν μηχανικῶς κατ' ἐπιβιβάζμενον πρὸς τὴν θύραν. ἤ; οἱ δικλίδες αὐτομάτως πως ἀνοιγόμεναι ἄφρον αὐτὸν τότε νὰ ἴδῃ ἐν ἀνέσει τὸ μέρος, ἐνθα ἔμελλε νὰ λάβῃ τὸν πρῶτον τῆς μύησεως βαθμὸν. (1) Τὸ μέρος τοῦτο ἐνέπνεε εἴθε καὶ θαυμασμόν. "Ἦτο ὁ νάρθηξ φερ' εἰπεῖν τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀσίριδος, τῆς "Ἰσιδος καὶ τοῦ "Ἄρου, τῶν τριῶν μεγάλων θεοτήτων τῆς Μέμφιδος καὶ ἀπέσης τῆς Αἰγύπτου. "Ὁ ἀπανταχόθεν διαλάμπων χρυσοῦς καὶ τὸ φῶς ἀπέφρων κρυσταλλίνων λύχων ἐθάρβονον τοσοῦτω μάλλον τὸν ὑποψήριον, ὅτω οὗτος ἐξήρχετο ἐκ τοῦ μάλλον ζοφεροῦ σκότους. Οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι χιτῶνας λινοῦς ἐσχημάτιζον δύο σειράς, διὰ μέσου τῶν ὁποίων προῦχόμενος ὁ νέος θιασώτης. "Ὁ μέγας ἱερεὺς καθήμενος εἰς θρόνον ὑπεδέχετο αὐτὸν μετὰ φιλοφροσύνης, ἐμακρίζει αὐτὸν διὰ τὸ ἴαρος του καὶ τῷ προσέφερε ποτήριον πλήρες ὕδατος τοῦ Νεῖλου. "Τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ ἔλεγε, ἔσεται διὰ σὲ πο-

(1) Τὰ περὶ τῶν δοκιμασιῶν τούτων ἱστορούμενα φαίνονται μυθώδη καὶ σχεδὸν ἀπίστευτα, ἀλλ' οὐκ ὀλίγοι Εὐρωπαῖοι συγγραφεῖς ἐπιβεβαιώσιν καὶ ἐν ἐκτάσει περιγράφουσιν αὐτὰ καὶ πρὸ πάντων ὁ Ferrssaon, ὁ Apulée, ὁ Kircher, καὶ ὁ Court de Gebelin.

τὸν λήθης τῶν σφαλερῶν δοξασιῶν, ἃς ἐποτίσθης ὑπὸ τῶν βεβήλων. "Ἐπειτα προσεκάλεσε αὐτὸν νὰ γονυπετήσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀγάλματος τῆς μεγάλης θεᾶς. "Ὁ δὲ ἱεροφάντης ἀπήγγελλεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς λέξεις ταύτας: "Ἰεὺς, μεγαλή των Αἰγυπτίων θεᾶ, εὐδόκησον ὧστε ὁ νέος οὗτος δοῦλός σου, ὁ τοσοῦτος ἀγῶνας καρτερῶς ὑπομείνας, ὅπως προσέλθῃ ἐνώπιόν σου, καὶ ἀναδειχθῇ ἐπίσκοπος νικηφόρος ἐν ταῖς δοκιμασίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; κατὰσταν αὐτὸν εὐάγωνον καὶ πειθήνιον τοῖς νόμοις, ὅπως γείνη δεκτὸς ἐν ταῖς σεβασμίαις σου μυστηρίαις."

"Απαντες οἱ ἱερεῖς ἐπανελάμβανον ἀλληλοδιδόχως ταύτην τὴν εὐχὴν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ ἱεροφάντης ἀνήγειρε τὸν προσήλυτον καὶ τῷ προσέφερε δυναμωτικὸν τι ποτὸν, ἐπιλέγων ὅτι ἔσεται ἰὸ ποτὸν τῆς Μνημοσύνης τῶν διδαχθησομένων αὐτῷ σοφῶν μαθημάτων. Τοιαῦται ἦσαν αἱ τελεταὶ τοῦ πρώτου τῆς μύησεως βαθμοῦ. "Ὁ λαμβάνων αὐτὸν ἐκαλεῖτο Μύστης. Τῷ ἀπηγορεύετο δὲ νὰ προβάλλῃ ἐρωτήσεις, διότι ὄφειλε νὰ προδιαθέτῃ σιωπηλῶς τὴν ψυχὴν του εἰς ἀληθείας, ἃς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξιχνιάσῃ ἄνευ τῆς βαθμικῆς γνώσεως τῶν μυστηρίων. "Ὁδηγοῦν δὲ τότε αὐτὸν εἰς ἐν τῶν διὰ τοὺς προσπλύτους ὠρισμένων δωματίων, καὶ παρεχώρουν αὐτῷ τρεῖς ἡμέρας ἀναπαύσεως, ὅπως συνέλθῃ ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ ὑπέστη. Τῷ προσέφερον δὲ καὶ πᾶσαν τροφήν τῆς ὀρέξεώς του, διότι δὲν τῷ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἐξέλθῃ τοῦ οἴκηματος του. Μετὰ τὸ τέλος τῶν τριῶν ἡμερῶν, τρεῖς ἱερεῖς εἶρχοντο νὰ τὸν εἰδοποιήσωσιν ὅτι ἔμελλε νὰ νηστεύσῃ τρεῖς μῆνας ἢ 91 ἡμέρας: ὅτι τὰς μὲν πρώτας 21 ἡμέρας καὶ ἐρ' ἄρου ζῶης αὐτοῦ ἤθελεν ἀπέχει τοῦ ἐσθίειν κρέας, (τοῦθ' ὅπερ καὶ ὁ Πυθαγόρας ἐπιβίβλε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ) καὶ τὴν κρέας τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀκαθάρτων ζώων ὅτι τὰς ἐπτάκαις ἐπτὰ ἀπολούθους ἡμέρας ἤθελε τρώγει μόνον ἄρον καὶ

δπόρας, καὶ τέλος τὰς τελευταίας 21 ἡμέρας ὡς λαμβάνη διὰ πάσαν τροφήν 18 οὐγγίαις ἔριου καθ' ἡμέραν. Ἡ νηστεία αὕτη ἐθεωρεῖτο ὡς συντελοῦσα πρὸς τὸν ἀγνισμὸν τοῦ σώματος, ὡς καὶ αἱ συγχρόνως περαδιδόμενοι αὐτῷ θρησκευτικαὶ διδασκαλαὶ καὶ τινες ἄλλαι ἀσκήσεις συντελοῦν πρὸς τὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Αἱ διδασκαλαὶ περιστρέφοντο ἐπὶ τῆς ἱστορίας, τῆς ἠθικῆς, τῆς ἀρετῆς, καὶ τῶν καθήκοντων τοῦ προσήλυτου. Κατὰ τὰς 70 πρώτας νηστησίμους ἡμέρας μετέβαιναν οὗτος ἐπὶ μίαν ὥραν τὴν πρωΐαν, καὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν τὴν ἑσπέραν εἰς δωμάτιόν τι, ἔνθα οἱ ἱερεῖς, συναρχόμενοι συνδιελέγοντο μεταξὺ των. Τὴν μὲν πρωΐαν διηγούντο τὰ περὶ τῆς συμβολικῆς τῶν Αἰγυπτίων καταγωγῆς, ὧν οἱ πρότεροι βασιλεῖς ἦσαν θεοὶ. οἱ ἐξῆς: Ὁ Κνὸρ ἢ Ἡριτικός, ὁ Ἥλιος, ὁ Ἀγροθόχμων, ὁ Κρόνος, ὁ Ὀυρις, ἢ Ἴσις, καὶ ὁ Γυφὼν ἢ Κακοδόχμων. Οἱ δὲ τούτων διάδοχοι ἡμίθειοι ἦτοί ὁ Ὄρις, ὁ Ἀρις, ὁ Ἄνουβις, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Ἀπόλλων, ὁ Ἀμμων, ὁ Γητοῦς, ὁ Σῶτος, ὁ Ζεὺς, ὁ Ἑρμῆς, καὶ ὁ Ἀσκληπιός. Περὶ τῆς αὐτῆς κατεπέμψον τῆς ἐμφανίσεως τῶν πρώτων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν τοῖς ἀνθρώποις πραγματοποιημένας ὠφελείας. Ἐξεθεύαζον τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς γνώσεις τῶν δευτέρων, ἵνα ἐμπνεύσωσι τῷ νέῳ αὐτῶν μαθητῇ τὸν ζῆλον τοῦ νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἔχνη αὐτῶν. Τὴν δ' ἑσπέραν τὸν ἐδίδασκον τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰς κοινωνικὰς ἀρετὰς. Οὕτω δὲ μετ' αὐτοῦ συνοικειούμενοι προσεπάθουν ν' ἀνακαλύψωσι τὰ ἐλατήρια τοῦ νοῦς του. Τῷ ἐπέτρεπον ὡσαύτως τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς βελιωθῆνης καὶ τῶν ἄλλων αἰθουσῶν, ἔνθα ἐδιδάσκοντο αἱ ἐπιστήμαι τοῖς μεγάλαις Μύσταις (περὶ ὧν κατωτέρω γενήσεται λόγος) ἀλλ' οὐχὶ ἐν ὧρα τῆς τῶν μαθημάτων περαδόσεως. Τὴν 70 ἡμέραν τῆς νηστείας προειδοποιοῦν τὸν προσήλυτον ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιστάσεως τῷ ἐπεβάλλετο ἀπόλυτος σιωπὴ ἐπὶ 9 ἡμέρας, καθ' ἃς οὐδόλωι ἠδύνατο νὰ

προφέρει λέξιν ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει. Τὴν πρωΐαν εἰκόστας ἡμέρας τῆς σιωπῆς, ταῦτα τρεῖς τῶν μαλλίων σαδασίων ἱερῶν εἰσέρχοντο εἰς τὸ δωμάτιόν του ἵνα τὸν ἐπιπλήξωσι διὰ τὰ σφιγμάτα, ἃ τυχόν περατήρουν ἐν τῷ χαρακτῆρι αὐτοῦ. Καίτοι δ' αἱ ἐπιπλήξεις αὐτῶν ἦσαν οὐσιγρόταται, οὐδ' ἐτὴν ἐλαχίστην ἀπάντησιν ἠδύνατο νὰ ἐκπέσῃ. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ὠρισμένων τούτων ἡμερῶν εἶχοντο πάλιν οἱ ἱερεῖς νὰ τὸν παρηγορήσωσι καὶ νὰ τὸν προτρέψωσι ἵνα λαβερῶς πάσαν ἀμαρτίαν, ὅπως ἐπιδοθῇ ἀλοσχερῶς εἰς τὰς μελλούσας ἀρετὰς. Τὸν εἰδοποιοῦν προσέτι ἵνα ἐπὶ ἑνῆς ἡμέρας τοῖς ἀποδόῃ καθ' ἑσπέραν ἀριστῆ ἐκθεῖν τῆς ἐπικρίσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῶν διδωμένων καὶ ἐπὶ παντὸς ὅ,τι ἤκουσεν ἢ εἶδε μέχρι τούδε. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, τῷ ἔλεγον, ἄπερ θέλεις μᾶς ἐπιδίδει δρῆλουν ἵνα ὧν ἔσταν οἶόν τε εὐκρινῆ καὶ περισσευμμένα, καθότι θὰ μένωσιν εἰς χεῖρας ἡμῶν ὡς ἐγγύγια τῶν προσόντων τῆς καρδίας σου.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑνῆς ἡμερῶν τρεῖς ἀξιωματικοί, περαλαμβάνοντες αὐτὸν ὠδήγουσιν ἐντὸς σκοτεινοῦ θυλάμου, κειμένου ὀπισθεν τῶν ἀδύτων καὶ φωτιζομένου ὑφ' ἑνὸς μόνου λύχνου, καὶ τὸν παρέδιδον εἰς χεῖρας τοῦ ὀδηγοῦ του ἢ ἀναδόχου του. Οὗτος δὲ μεθ' ἑνὸς ἱερέως καλουμένου Ἰδρανοῦ ἢ Βαπτιστοῦ ἠρώτα τὸν προσήλυτον ἂν ἐξ ὄλων τῶν δοκιμασιῶν, ἃς ὑπέστη, οὐδεμίαν τῶν ἐφάνετο γελοιώδους ἢ περιττῆς ἂν εἶχε σταθερὰν ἀπόφασιν ἵνα δεχθῇ τὴν μύσιν καὶ σέβηται τὰ ἐλαχίστα αὐτῆς ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα. Τοῦ ἐρωτημένου καταχρητικῶς ἀποκρινομένου, ὁ Ἰδρανός ἐκδύων αὐτὸν μέχρι τῆς ὀφθαλμοῦ καὶ προσπελάζων αὐτὸν εἰς δεξιαν πλῆρη ὕδατος καὶ περιέχουσιν προσέτι ἕλας, κριθὴν καὶ δάφνην, τὸν διέταττε νὰ κρατῇ τὰς χεῖρας ἐντὸς αὐτῆς· εἶτα καταχέων ὕδωρ ἐξ αὐτῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀερόναι· «Εἶθε τὸ ὕδωρ τοῦτο, σύμβολον τῆς καθαρότητος, νὰ ἐξα-

λαίψα πᾶν τὸ δυνήθην μίαναι τὴν σάρκα, καὶ ἐπαναγγάγη τὴν πιστέραν σου ἀγνόητα καὶ ἀνοώτητα, καὶ κλάζον τὸ σὸν σῶμα, ὡς περ ἡ ἀρετὴ μέλλει κἀπαρῆσαι τὴν ψυχὴν.» Περικλομένης τῆς εὐχῆς, ἐκπνέδουν αὐτὸν μετ' ἐσθῆτα λινῆ. Αἴφνης δὲ τότε ἀλλεπάλληλοι τεχνηταὶ ἀστραπαὶ διέσχον ἐν τῷ θλάμῳ ἐκείνῳ μυστηριώδη λαμψύ, δι' ἧς περικλυτὸ διάφορα φαντάσματα καὶ τερατώδεις μορφαί. Συγχρόνως καὶ ἱερικῶδες, τεχνηέντως ἐκρηγνύμενοι; διέστει τὰ θεμέλια τοῦ νεοῦ. Ἄλλ' ἀμέτῳς βαθεῖα σιωπὴ διεδέχτο τὰς τελευταρχίας ταύτας, καὶ πύλι τοῦ ἀδύτου ἠναίγοντο, ὃ δὲ ἀνάδοχος εἰσήγεν ἐν αὐτῷ τὸν προσήλυτον ὑπὸ ἤχῃς μουσικῶν ὀργάνων. Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ νεοῦ ὑπὸ φώτων διαλάμπον περιεκοσμεῖτο ὑπὸ ἀρχαϊκῶν οὐρανόων καὶ ἐπιγείων θεῶν. Δεκαπέντε τῶν μᾶλλον εὐπειθεῶν ἱερέων συνακρότου ἐν τῷ μέσῳ τούτῳ τῷ τοῖς βεβήλοις ἀπροσίτῳ σεβαστῆν ὀμηγύρι, ἢ μᾶλλον Γερουσίαν. Ἐνώπιον δ' αὐτῆς ὁ Κῆρυξ ἐπαρουσίαζε τὸν μουρμένον, ὅστις, ἀφ' οὗ πρῶτον προτεκνέει τὴν χορείαν τῶν θεῶν, ἐκάθητο ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης ἐπὶ ξυλίνης ἔδρας. Τότε εἰς τῶν ἱερέων ἀνεγίνωσκε μεγαλοφώνως τὰ ἔγγραφα τοῦ προσήλυτου ἄτινα, ὧς εἴρηται περιεῖχον ἐκτὸς τῶν ἐπὶ τῶν δοκιμασιῶν σκέψεων του καὶ τὰς ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν ἀρετῶν, ἃς προὔτίθετο νὰ ἐξασκῆ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς καὶ τὴν πρὸς τοὺς νόμους ἀφοσίωσιν αὐτοῦ. Τῆς δὲ Γερουσίας ἀκριβῶς ταῦτα ἐξέλεγχούσης, ὁ Ἱεροφάντης ἠρώτα τὸν ἀνάδοχον ἂν τυχὸν ἀνεκάλυψεν ἀδυναμίαν τινὰ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ὑποψηφίου, καὶ ἂν ἠγγυάτο περὶ αὐτοῦ. «Ναί, ἀπεκρίνετο ὁ ἐρωτώμενος, καὶ βεβαιῶ πρὸς τούτους τὸ ἀδέκαστον ὁμῶν συμβούλιον, ὅτι ἡ εὐστάθεια καὶ ἡ εὐκρίνεια τοῦ νέου ἡμῶν μαθητοῦ καθιστῶσιν αὐτὸν ἄξιον παραδοχῆς εἰς τὰ θεῖα ἡμῶν μυστήρια.» Τότε ὁ Ἱεροφάντης διέταττε τὸν

ἀνάδοχον νὰ προσπολάσῃ τὸν προσήλυτον, καὶ διὰ τόνου φωνῆς ἐνούσιώδους ἀπήγγελλε τάδε: «Θνητὲ, ἐφ' ὃ οἱ θεοὶ εὐμενῶς ἐπιβλέπουσιν, ὑπατίτασιν τῆ δυνάμει αὐτῶν, καὶ δίκτυος, ἀγαγγύτως τὸ στάδιον τοῦ βίου σου. Γονυπέτητον ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ ἀκροάθητι προσεπτικῶς τὰς διὰ τῶν ματῶν μου ἐκφερομένης ἐντολῆς αὐτῶν. Λάτρευ αὐτοὺς ἐν καθαρότητι καρδίας, ἔσο δίκαιος καὶ πρὸς πάντας κλοκῆγχατος, τίμα τοὺς γονεῖς σου, ἔσο ταπεινὸς καὶ εὐκρινῆς, ἔσο εὐγνώμων οὐ μόνον πρὸς τοὺς ὁμοίους σου ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ζῶα τὰ πρὸς δικτροφῆν σου χρήσιμα. Διατήρει πρὸ πάντων καὶ διὰ παντός ἀπραξίαστον ἐχεμυθίαν ἐπὶ παντός, ὅ,τι ἐδιδάχθης πρὸ ἡμῶν, καὶ ὅ,τι ἤθελες ἀνακαλύψαι ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ σεβαστοῖς ἡμῶν μυστήριος. Ταῦτα δὲ ἂν πρότιτος, ἐλευθεταὶ ἡμέρα, κατ' ἦν ἀνταμειβήσῃ καὶ ἀπολύσῃ εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος, τὸ δὲ σὸν πνεῦμα ἀππλλαγμένον παντός ψεύδους καὶ πᾶτης πλάνης θέλει σοὶ διαθλώσῃ τὴν ἀξίαν καὶ τὸν προσρισμὸν τῆς ὑπάρξεώς σου.»

Μετὰ τὸ τέλος τῶν λόγων τούτων ὁ προσήλυτος ἐξέθετο τὴν ὑπακοὴν καὶ αὐταπάρνησιν του ἐνώπιον τῆς ὀμηγύρεως. Εἶτα τῷ ἐπεβάλλετο ὄρκος τρομερὸς, δι' οὗ ὑπέσχετο νὰ ἐκτελῆ ἀκριβῶς ἅπαντα τὰ νέα καθήκοντα αὐτοῦ ἐπὶ ποιῆ ἀτιμώσεως καὶ θανάτου. Τοῦ ὄρκου δοθέντος, ὁ Ἱεροφάντης ἀφίερν τὸν προσήλυτον τῇ Ἰαίδι, μητρὶ τῆς φύσεως καὶ θεῆς τῆς σοφίας, καὶ τῷ Ὁμῶ θεῷ τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς ἐχεμυθίας. Μετὰ τὴν καθίερωσιν ταύτην περιέβηλλον αὐτὸν μετ' ὤνην λευκὴν καὶ ποικιλλομένην ὑπὸ κυκλῶν καὶ πορφυρῶν σειρῶν καὶ ἰδιαιτέρων τινῶν σημείων, καθιστῶντων αὐτὸν εὐδηλον τοῖς ἡδῆ, ὡς οὐτός, παραδεχόμενος τὴν μύθαι. Ἐπὶ τέλους ἔπασαι αὐταὶ καὶ τελεταὶ καὶ δικτυώσεις ἐπεσπραγγίζοντο διὰ τῆς πομπωδιστάτης λιτανείας

τοῦ θριαμβίου τοῦ προσπλήτου, καθ' ἣν αὐτός στεφανηφόρος ἐβάδιζε περιτοιχούμενος ὑπὸ ἱερῶν καὶ ἱερειῶν, κρατούντων διάφορα ἀγάλματα καὶ εἰκόνας ἱερογλυφικάς, ἀγνώστους τοῖς θεωμένοις. Μετὰ δὲ ταύτην ἐδίδετο συμπόσιον τριήμερον, ἐν ᾧ συμμετέχον οἱ ἱερεῖς, αἱ ἱερεῖαι καὶ ἅπαντες οἱ μεμνημένοι.

Ἰδὸν ἐν συνόψει τὰ καθέκαστα τῶν μυστηρίων τούτων, ἅτινα ἐθάλασον τόν τε νοῦν καὶ τὰ ὄμματα τῶν ξενῶν θεατῶν.

Ἄλλὰ περιίνοντες τὴν παρούσαν πραγματείαν ὀφείλουμεν ἵνα περιγράψωμεν ἐνταῦθα καὶ τὴν ἰδιαιτέραν λατρείαν καὶ ἱερωτάτην μύσιν, ἣν οἱ ἱερεῖς ἐπεφύλαττον ἀποκλειστικῶς διὰ μόνον τοῦ Αἰγυπτίου.

Ὅτε οὗτοι παρετήρουν τινὰς μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων κατέχοντας ἀρετὰς καὶ προσόντα ἱερωμένοις ἰδιάζοντα, τοὺς προέτρεπον νὰ μείνωσι παρ' ἑαυτοῖς, καὶ ἐὰν οὗτοι συγκατετίθεντο, προσεπύθον παντὶ σθένει, ὅπως καταστήσωσιν αὐτοὺς σοφοὺς καὶ κατὰ συνέπειαν μάγους. Ἐπὶ τρία, τέσσαρα καὶ πέντε ἔτη διατέλουσιν οὗτοι σπουδάζοντες τὴν φύσιν, τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας. Καθότι οἱ ἱερεῖς ἐφρόνουσιν ὅτι ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος ἐκπαιδεύεται, τοσούτῳ μᾶλλον συναισθάνεται τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ. Ἡ γνώσις τῶν ἐνεργειῶν τῆς φύσεως, τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων καὶ τῆς διατάξεως τοῦ παντός, ἔλεγον οὗτοι, δὴ γαί ἡμᾶς ἀλκυνάστως πρὸς τὸν θαυμασμόν, καὶ ἀναγκάζει βεβαίως ἡμᾶς ἵνα ἀναγνωρίσωμεν ἐν ἱσχύϊατον ὄν. Τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν ὁ μόνος σκοπὸς τῶν μεγάλων πρὸς αὐτοὺς καλουμένων μυστηρίων τοῖς ἀλλοδαποῖς ἀποκρυπτομένων.

Ὅθεν οὐχὶ πλέον διὰ γοητειῶν καὶ φαντασιῶν ἐξέπληκτον οἱ ἱερεῖς τὸν βουλούμενον ἵνα συμβιώσῃ μετ' αὐτῶν, ἀλλὰ δι' ἀληθειῶν καὶ ὑψηλῆς φιλοσοφίας. Νεὸς ὑπαιθρὸς καὶ εὐρύχωρος ἐντὸς κήπου τερπνοῦ καὶ ἀγροῦ, καὶ

καὶ ὑπὸ δένδρων ταχυρύλλων καὶ μεγαλοπρεπῶν ἐπισκιάζομενος, ἦτο τὸ μέρος ἐνθα εἰσήγετο ὁ προσήλυτος. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ δὲν προσεβάλλοντο ὑπὸ ὑλικῶν ἢ μηχανικῶν καὶ γελοιωδῶν παραστάσεων ἢ ἀγαλμάτων χειροποιήτων. Ὁ περιλαμπής καὶ φωτοβόλος ἀστήρ, ὁ περιφωτίζων ἅπαντα τὴν φύσιν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ θνητοὺς, καὶ τὸ εὐτγές τοῦ οὐρανοῦ στερέωμα, ἐπαρουσιάζοντο τοῖς βλέμασιν αὐτοῦ. Οἱ μάγοι, ἀπλῶς ἐνδεδυμένοι καὶ ἐν ἡμικυκλίῳ τοποθετούμενοι καὶ τὸν μαθητὴν αὐτῶν ἔχοντες ἐν τῷ μέσῳ, ἐφρίνοντο ἐρυθριῶντες ἕνεκεν τῆς ἀλαζονείας καὶ ὑπερηφίας ἣν μέχρι τοῦδε εἶχον ἀναδειξεί. Ἀνεγίνωσκε τις ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν τὴν σεμνότητα καὶ τὴν ἀληθῆ σοφίαν τῆς διδασκαλίας αὐτῶν.

Ὁ ὑπ' ἀπάντων σοφώτερος θεωρούμενος ἤρχετο ἀποδεικνύων ὅτι ὑπῆρχεν ἐν μόνον ὑπερτάτον ὄν, ὅτι ἡ ὕλη ἀφ' ἑαυτῆς οὐδὲν ἠδύνατο νὰ λάθῃ εἴτε κίνησιν εἴτε αἴσθησιν. Ὁμολόγει ὅτι οἷός ἤμῃσιν δοξαζόμενοι ὑπῆρξαν ἀπλῶς ἄνδρες περιφρημοί, ἕνεκεν τῆς σοφίας καὶ τῶν γνώσεων τῶν θεοποιθέντες ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀλλοιουχίας τῶν ἐτῶν, καὶ ὅτι σέβας ἀπενέμετο αὐτοῖς ὡς πρὸς νομοθέτα καὶ ἰδρυτὰς τῆς δόξης τῶν Αἰγυπτίων. Σοὶ εἶναι ἴσως δύσκολον, προσέθετεν ὁ ρήτωρ, τὸ νὰ ἐνοήσῃς ἐκ τῶν λεγομένων τὰ αἷτια τῆς ἀντιφατικῆς ἡμῶν διαγωγῆς ἀπέναντι τῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Στενάζομεν ἐν τῷ κρυπτῷ βεβηλοῦντες τὴν θεότητα διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης. Ἄλλ' εἰμεθα λίαν πεπεισμένοι ὅτι ἀρμόζει καὶ συμφέρει τοῖς λαοῖς τοῖς ἐν ἀμαθείᾳ συζῶσι τὸ νὰ ἔχωσιν εἰκόνας καὶ παραστάσεις προσιτὰς καὶ καὶ εὐλήπτους ταῖς αἰσθήσεσιν αὐτῶν. Ἡμεῖς δὲ τὴν τοῦ υπερτάτου τούτου ὄντος ὑπερξίν κατανοοῦντες, σεβόμεθα τὴν ἄπειρον αὐτοῦ σοφίαν, καὶ ἀπομολογοῦμεν ὅτι ἐπλάστης ἦ



μῶν διατήρησε βεβαίως εἰς ἐαυτὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξετάζειν τὰς καρδίας, τοῦ θλίπειν καὶ ἀκούειν ἡμᾶς, καὶ τοῦ ἐπιφυλάττειν ἐν τῇ σιωνιότητι ἀμοιβὰς τῆς ἀρετῆς καὶ τιμωρίας τῆς κακίας. Μὴ θαυμάζομεν ἐν τῇ θνητῇ ἡμῶν ἀδυναμίᾳ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνοησωμεν τὴν φύσιν τῆς τελειότητος αὐτοῦ. Ὁ νοῦς καὶ ἡ δύναμις ἡμῶν εἰσι περιορισμένα. Μὴ ἀγνωμονώμεν πρὸς τὸν δημιουργὸν ὅτι ἀδυνατούμεν νὰ εἰσδύσωμεν ἐν τοῖς μυστηρίοις αὐτοῦ. Ἀλλὰ μᾶλλον ἀναπέμπωμεν αὐτῷ εὐχαριστίας, ὅτι ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐπλασεν ἡμᾶς καὶ αἰσθητικοὺς καὶ λογικοὺς κατέστησεν. Ὅθεν ἂν ἀποδεικνύωμεν τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν ἔρθην ἡμῶν λόγον διὰ πρόξενον ἐναρέτων καὶ ἀγαθῶν. Ἄς θυσιάζομεν τὸ ἀτομικὸν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, αἱ δὲ προλήψεις καὶ ἀχρηστία τῶν ἀνθρώπων ἂν μὴ ἀνταχαιτίζωσιν ἡμᾶς οὐδέποτε οὐδέλλως τῆς ἀρετῆς. Ἄς ἐνθυμώμεθα τέλος ὅτι ἡ πνοὴ ἡ ἐμφυχοῦσα ἡμᾶς ἔστιν εὐεργέτημα τῆς θεότητος, ἴσως δὲ καὶ μερὶς τῆς θείας αὐτῆς οὐσίας. Ε. Γ.

## Τὰ μετὰ τὴν μύησιν τοῦ ἀδ. Λιτρῆ.

— 0 —

Κατόπιν τῆς γνωστῆς μύησεως τοῦ δικσῆμου καὶ περιφανοῦς Λιτρῆ ἐν Παρισίοις, ἡ Στ. Στ. Parfaite Egalité συντάξαε καὶ ἀπήρθενε πρὸς τὴν Μ. Ἀν. τῆς Γαλλίας τὴν ἐπομένην πλάκα, διότι φίνεται ὅτι ἡ τοῦ ῥηθέντος ἀδ. μύησις δὲν ἐγένετο μετὰ πάσης τῆς ὀφειλομένης κανονικότητος. Ἰδοὺ ἡ πλάξ.

« Ἡ Στ. Parfaite Egalité συνελθούσα ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει τῇ 9 Ἰουλίου 1875 Β. Κ. καὶ θεωρήσασα ὅτι ἡ Στ. Clemente Amitié προέβη χεῖρ εἰς τὴν μύησιν

τριῶν ἀμυήτων, τοῦ Λιτρῆ, καὶ Φαρρὺ βουλευτῆν, καὶ τοῦ Chanée, γλωσσολόγου, παραδιάσασα τοὺς ὑπὸ τῶν παραδόσεων Συνταγματίων καὶ κληρονομῶν ἐπιβιχλομένους κινῶνας τοῦ Γάμματος.

« Ὅτι οἱ τρεῖς οὗτοι ἀμύητοι ἐκνετίον τῶν ὀριτμῶν τῶν ἀρθρῶν 16 καὶ 119 τοῦ Συντάγματος, ἐγένοντο δεκτοὶ χωρὶς πρῶτον νὰ ληρῆθωσιν αἱ κληρονομίαι πληροφορικὴ ὑπὸ τῶν μυστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ χωρὶς νὰ προηγηθῇ μυστικὴ περὶ παραδοχῆς τῶν πληροφοριῶν.

« Ὅτι οἱ κ.κ. Λιτρῆ καὶ Σιδὲ εἰσῆλθον ἐν τῷ Νικῶ ἄνευ ἐπιδέσμου εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἡ μὲ προσποιητὸν μόνον ἐπίδεσμον ἐκ λεπτῆς ταινίας.

« Ὅτι εἰς οὐδεμίαν οὗτοι ὑπεβλήθησαν ἐρώτησιν.

« Ὅτι οὐδενὶ τῶν ἀδ. ἀδ. ἐπετραίτη νὰ πρτείν, ζήτημά τι τοῖς ὑποψηφίοις, εἴτε κατ' εὐθείαν, εἴτε διὰ τοῦ Σεβ. τῆς Στ.

« Ὅτι ὁ Σεβ. παρημποδίσε τινα τῶν ἀδ. ἀδ. τῆς Στ., πειραθέντα νὰ προτείνῃ ζήτημά τι, εἰπὼν αὐτῷ ὅτι ἂν ἐπέμενε θὰ ἠναγκάζετο νὰ τὸν διατάξῃ νὰ στεγάσῃ τὸ Τέμενος.

« Ὅτι, πρὸς τὸ ἀρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εἰς οὐδεμίαν δοκιμασίαν, οὔτε φυσικὴν, οὔτε ἠθικὴν, ὑπεβλήθησαν οἱ ὑποψήφιοι, οἵτινες ἀνεκηρύχθησαν μαθητευόμενοι δι' ἀπλῆς ἐκφωνήσεως τοῦ τίτλου τῶν τούτου, παραληφθέντων τῶν ἐξηγήσεων καὶ συμβολικῶν διδασκαλιῶν καὶ ἀνευ διεκδηλώσεως τῶν ἐνδομύχων αἰσθημάτων ὧν τὴν ἐξαπερίκευσιν αἱ μεγάλοπρεπεῖς δοκιμασίαι σκοποῦσιν.

« Ὅτι ἐπὶ τῇ παραδόσει τοῦ ἀρθ. 120 τοῦ Συντάγματος, ἡ ὀριτικὴ τρίτη ψήφισις

οφείλῃ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἀμύτων, ἐγένετο ἐπὶ παρουσία των.

ε Ἐπειδὴ τοιαῦτα προηγουμένα ἐπιτημοποιοῦσι τὴν παρνομίαν καὶ θέτουσιν ἐν ἀμφισβολῇ τὴν ἰσοότητά ἐφ' ἧς ἡ ἐταιρία ἡμῶν δικαίως στηρίζεται.

α Ἐπειδὴ ἡ Μασ.: ἀναγνωρίζει τὴν ὑπεροχὴν τῶν χαρακτηρισίων καὶ τῶν χαϊρόντων φήμην ἀνθρώπων, ἀλλὰ συγχρόνως γνωρίζει ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, οἱ χαρακτηρισῆρες οὗτοι ὑπόκεινται, ὡς πάντες οἱ θνητοὶ, εἰς ἀδυναμίαν καὶ πολλακίς μεγίστη ἀντίστασις δεῖσθαι μετὰ τῶν γραφομένων οὐτῶν καὶ τὴν πράξεών των.

α Ὅτι ἂν ἐξήραται τις ἐγένετο κατὰ τύπτως πρὸς ὄφελος τοῦ Βολταίρου, ἠδύνατο οὕτω νὰ δικαιολογηθῇ ἕνεκα τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀμύτου, ὅστις ἐκομίσθη ἐπὶ θάψου, ἅτε ἄγων τὸ 84 τῆς ἡλικίας του ἔτος.

α Ἐπειδὴ ἡ Στ.: Parfaite Egalité φέρει ὄνομα ἐνδεικνύον πόσον ἐκτιμᾷ τὴν ἰσότητά, καὶ ἵνα δεῖξῃ αἰσθησὶν ἐνώπιον γεγονότος τείνοντος νὰ δημιουργήσῃ προνομίαν.

α Διὰ πάντας τοὺς ἀνωκεθεύοντας λόγους, ἡ Στ.: Στ.: Parfaite Egalité διαμαρτυρεῖται ἐπισημῶς.

α Οὐχ ἦττον ὁμως ἐκτιμῶσα δεόντως τὴν σκοπὴν τοῦ Σεδ.: τῆς Στ.: Στ.: Clemente Amitié, καὶ ἵνα μὴ δώσῃ τοῖς ἀντιπαλαῖς ἡμῶν λαθὴν ἱκανοποιήσῃ, δὲν ἐπιχειλεῖται τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἀρθ. 9 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἀρθ. 122 τῶν γενικῶν Κανονισμῶν, τῶν ἀκουρόντων τὰς ἀκανονίστους μῆσεις.

α Ἀκεῖται εἰς τὴν ἀνὰ χεῖρας διαμαρτυρήσιν, ἧς θέλει χαρακτηρῆ εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν βίβλον τῆς, ὅπως, ἐν τῷ μέ-

λοντι, χρησιμεύσῃως προπύργιον τῶν παρνομιῶν, ἀπεκδεχομένης ὡς ἐγκυρον τὴν μύησιν, ἧς, ὑπὸ ἄλλης ἐπόψεως εἶναι εὐτυχὲς διὰ τὴν Μασωνίαν σύμῃκα.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

## ΜΕΛΕΤΗ ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

### ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣ.:

—ο—

(Συνέχεια ἰδὲ φυλλαδίων Β')

Ὅτω λοιπὸν ὄντα γῆνα ἐν τῇ φακισίᾳ τῶν λαῶν, συνεδίομετο μετὰ τοῦ ἀστέρος ὡς ἀπεδίδοτο ἡ γονιμότης ἡ ἡφορία καὶ τὰ ὑλικὰ ὄντα ἠζώθησαν, ὡς ὁ ἀστήρ, οὕτως λειτουργοὶ ἐθεωροῦντο, λατρείας ὑπαγορευθείσης ὑπὸ τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς δεισιδαιμονίας.

Εὐνόητον εἶναι πόσον θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος ἡ καταπολέμησις τῆς κοινῆς ταύτης λατρείας, πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτῆς διὰ τῆς γνώσεως τῶν ἀληθῶν τῆς φύσεως μυστηρίων, καὶ καταληπτὸς ἐστὶν ὁ λόγος, δι' ὃν αἱ ἀληθεῖς αὐταὶ γνώσεις ἔμενον προσिताὶ μόνοις τοῖς ἔχουσιν ἀνωτέρην ἀξίαν ἀνθρώποις.

Ὁ Μίσρα ἢ Μισραῖμ, ἕγγονος τοῦ Νῶε, ὑπῆρξεν ἐν τῶν πεπωμένων τούτων ὄντων. Οὗτος ἀνῆψε τὸ Μισσ.: πῦρ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἴδου πῶς ἡ γῆ οὕτω ἀπέδη ἡ κληρουχία του καὶ πῶς ἐζώτισεν οὗτος οὕτην, ἀφοῦ τῇ κατέστησε γόνιμον.

Οἱ υἱοὶ τοῦ Νῶε, οἵτινες ἐξελθόντες τῆς Κιβωτοῦ ἔμεινον ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἀραράτ καὶ ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Εὐφράτου, ἐπολλυπλασιασθήσαν. Ἦλθε καιρὸς, καθ' ὃν ἠεθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξαπλωθῶσι τοῦτο δὲ συνέβη 50 σχεδὸν μετὰ

τὸν θάνατον τοῦ Νῦε εἶη—ὅστις ἐζητεν ὡς γνωστὸν 350—ὃ εἶσι 400 εἶη μετὰ τὴν κατακλυσμόν. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς Ἱστορικῶν τιμῶν αἱ οἰκογένειαι τοῦ Σήμ, Χάμ καὶ Ἰσφρεθ ἀπετέλουν ἤδη πληθυσμὸν 240,000 ψυχῶν καὶ ἐστενοχωροῦντο ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Σενάθρ. Οἱ τρεῖς λοιπὸν ἀδελφοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀποχωρισθῶσι καὶ προσληθβάνοντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ οἰκογένειαν νὰ μεταβῶσιν, ὁ μὲν Σήμ πρὸς μεσημβρίαν, ὁ δὲ Χάμ πρὸς δυσμὰς καὶ ὁ Ἰσφρεθ πρὸς ἀνατολάς· ἀλλὰ προὶδόντες ὅτι πιθανῶς νὰ θελήσωσιν ἀκολουθῶσι, εἴτε ἐκούσιως εἴτε κατ' ἀνάγκην, νὰ συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἀπεφάσισαν πρὶν ἢ ἀποχωρισθῶσι, ν' ἀναγεῖρωσι πύργον εἰς μέγιστον ἐξικνούμενον ὕψος, ὅστις νὰ χρησιμεύσῃ αὐτοῖς ὡς σημεῖον συγκεντρώσεως. Ὁ πύργος οὗτος ἦν γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Βιδέλ.

Μόλις εἶχον φθίσει εἰς τὸ ὕψος ριζῶν, κατ' ἄλλους δὲ δύο λευγῶν, οἱ ἐργάται δὲν συνεννοοῦντο πλέον. Ἐκαστος ὠμίλει γλῶσσαν διάφορον τοῦ συνεργάτου του.

Τὴν διήγησιν ταύτην τοῦ Μαυζέως, ἦν ἐκ τῆς Γενέσεως ἠρώθημεν, πολλοὶ δὲν ἐπίστευσαν· οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ τὴν ἀντέκρουσαν. Ἡ ὑπαρξίς τοῦ κατακλυσμοῦ, ἡ κατ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον γενικὴ υἰός του, καὶ ἡ τῶν γλώσσων σύγχυσις, ἠμφισβητήθησαν. Τὸ μέγιστον κατὰ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπιχείρημα εἶναι ὅτι οὐδὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ὑπέκυψεν εἰς τὴν παρὰ τοῦ Μαυζέως περιγραφομένην καταστροφὴν. Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, ἀνσχευασθὲν ὑπὸ τῶν σοφῶν τοῦ Μεσαίωνα, ἀνετράπη ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐθνογράφων.

Ἐκτὸς τούτου εἰ Ἀζέχοι καὶ ἄλλοι τῆς Ἀμερικῆς λαοὶ ἔχουσιν ἀπειραριθμοὺς ζωγραφίας ἀφρώσεως εἰς τὴν ἀνωτέρω συμβάντα. Κατὰ τῆς ζωγραφίας ταύτης ὁ Τόπιου ἢ Κόξκοξ, ὅστις διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἶναι ὁ Νῦε, παρασταίνεται ἐπὶ Κίβω τοῦ ἐπιπλευσούσης εἰς τὰ ὕδατα καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ σύζυγος, τὰ τέκνα του, ζῶν τινὰ καὶ διάφορα εἶδη σπόρων. Ὅταν τὰ ὕδατα ἀπεσούρηται, ὁ Κόξκοξ ἐπαμψεν ἐξω γόπη, ὅστις, εἰρών πτώματα ζώων, ἐπέδοθη εἰς τὴν βρῶσιν καὶ δὲν ἐπανέστρεψεν. Ἡ δοκιμὴ ἐπαναλήθη διὰ πτηνῶν ἄλλων, ἀλλὰ μόνον τὸ πτηνὸν μισοτρόχιλος (Colibri) ἐπανέκαμψε κομίζον κλαδίον πράσινον ἐν τῷ μικρῷ αὐτοῦ ρήματι.

Ὁὐδεμία ἀμφισβολία ὑπάρχει πλέον περὶ τῆς ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ καταστροφῆς, ἡ περὶ τῆς γενικότητός του, ἡ δὲ διήγησις τοῦ Μαυζέως δέον νὰ θεωρῆται ὡς ἀναμφίριτος ἀλήθεια. Συνεπεία τούτου δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπίσης ἀληθὴς καὶ ὁ Πύργος τῆς Βαδελζή ἢ σύγχυσις τῶν γλωσσῶν.

Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ Μ.: Α.: Τ.: Σ.: ἐπλάσε τὴν διαφορὴν τῶν γλωσσῶν ἵνα τιμωρήσῃ τὴν τῶν ἀνθρώπων ὑπερηφάνειαν, ἀλλ' ἐπράξε μᾶλλον τοῦτο διὰ τὴν ἀτελεύτητον αὐτοῦ ἀγαθότητα, καὶ ἵνα ἐκάστη φυλὴ, ἕκαστος λαὸς διακρίνηται τῶν ἄλλων ὑπὸ τῶν μελῶν του ἐκ τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

Καὶ τῷ ὄντι· εἰν ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, εὕρισκομεν ὅτι ὁ Θεὸς ἐνέπνευσεν ἐκάστῳ λαῷ κλίειν τινὰ, ἐνοσικτόν τι ἰδιόζων.

Ἐὰν ἐπεξετάθῃμεν ὀλίγον ἐν τῷ περὶ κατακλυσμοῦ, τοῦτο ἐπράξμεν διότι συγ-

γραφείς τινες ἀποδίδουσι τὴν ἀρχὴν τῆς Μασσ.: εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Νῶε.

Ἀπεδείξαμεν τὴν ἀλήθειαν τῆς παραδόσεως τῆς Γραφῆς καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐπομένως αὐτῆς ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξιν τοῦ Μισραΐμ, ἐγγόνου τοῦ Νῶε, ἐλθόντος εἰς Αἴγυπτον καὶ θεμελιώσαντος τὴν Μασσ.:

Ὅπως δὴποτε αἱ τρεῖς οἰκογένειαι ἐχωρίσθησαν ἐκλέξασαι ἐκάστη τὴν μᾶλλον συμφέρουσαν αὐτῇ ὁδόν. Ὁ Χάμ ἀκολουθήσας τὸ ρεῦμα τοῦ Τικασίος, (ὃν ὁ Ἄραβῶν ὠνόμασεν Ἄδυσσινικὸν Νεῖλον), μέχρι τοῦ σκυμείου ἐν ᾧ συμφύρεται μετὰ τοῦ κυρίως Νεῖλου, ἔστη ἐν τῇ Αἰθιοπία, ἐνθα ἐβρύσατο τὴν καθέδραν τῆς ἐταιρίας του.

Δὲν παρήλθε χρόνος πολὺς καὶ ἡ οἰκογένειά του ὑποδιερίθη, ὅπως ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς καταλάβῃ τὴν προσδιορισθεῖσαν αὐτῷ γῆν.

Ἡ Θηβαΐς δὲν ἦτο τότε ἡ βορβορώδης ἐλς πλημμυροῦν ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς Μεσογείου. Ἡ Θηβαΐς ἐκκληροδοτήθη τῷ Μισραΐμ ὑπὸ τῆς Τύχης.

Ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ἤγαγεν ἐκεῖ πάντα τὰ πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του, ἀλλὰ πρὶν ἢ καταλείπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ὀδηγίας καὶ συμβουλὰς, αἰτινες ὑπῆρξαν, οὕτως εἶπεν, τὸ προανάκρουσμα τῆς ἐνδόξου ἐκείνης ἐταιρίας, ἧτις ἐπέπρατο μετ' ὀλίγον νὰ λάμψῃ ἐν Αἰγύπτῳ ζωηρότερον ἢ ἀλλαχού.

Ἄμα ὁ Μισραΐμ ἀφίχθη εἰς τοὺς καταρράκτας τοῦ Νεῖλου, ἤρξατο διανοίγων μεγάλην διώρυγαν, ὅπως ἀποξηράνῃ οὕτω τὴν γῆν ἔργον τοῦτο γιγάντιον, ὅπερ ἐξήκολούθησαν αἱ διαδεχθέντες αὐτὸν καὶ ὅπερ διαρκούσας τῆς πρώτης ἐποχῆς τῆς Αἰγύπτου δὲν ἤδυνήθη νὰ ἐκταθῇ πέραν

τῆς θέσεως, ἐν ᾗ μεταγενεστέως ἀνηγέρθησαν αἱ Θῆβαι. Παρὰ τοὺς καταρράκτας σώζονται ἐτι καὶ νῦν τὰ ἔρειπια τοῦ μεγάρου τοῦ Μισραΐμ, ὡς καὶ ἐκεῖνα τοῦ Ναοῦ τοῦ Δενδέρα, ἐν ᾧ ἐτελέσθησαν τὰ πρῶτα μυστήρια τοῦ Μασσ.: Τάγματος.

(ἀκολουθεῖ.)

### Ὁ τῆς Μασσ.: σκοπός.

Ἡ Μασσ. ὑπῆρξε πάντοτε καὶ θέλει πάντοτε ὑπάρχει, τοῦλάχιστον ἐν κρυπτῷ. Ὁ πρῶτος νοήσας ὅτι τὰ πρὸς τὴν φύσιν καθήκοντα τῶν ἀνθρώπων πάντων εἰσὶν ἐξ ἴσου ὅμοια καὶ ὅμοια ὅτι βιοικεῖται ἀδικίᾳ ἐν τῷ βίῳ τῶν θνητῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως ἐκείστου μέχρι τῆς ὥρας τῆς ταφῆς του, ἐνῶ πάντες κατὰ τὸν αὐτὸν ἀποθνήσκομεν τρόπον, ἐκεῖνος ἦτο ὁ πρῶτος Μασσῶνος. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι μετὰ τὸ τῶν ἀνθρώπων καρδίαι ἀνερευνώσαι τὰ αἰτία τῶν κατατροχουσῶν τὴν ἀνθρωπότητα δυστυχιῶν, καὶ πειρώμεναι νὰ ἐξεύρωσι τὰ μέσα τῆς ἀποτελεσματικῆς θεραπείας των, ἡ Μασσωνία ζῆ καὶ ὕρισταται. Ἡ τελευταία εὐγενὴς ψυχὴ, ἡ ὑστάτη φιλόανθρωπος καρδίᾳ, ἔστι ὁ τελευταῖος Μασσ., ὁ ὕστατος τῶν ἀδελφῶν μας.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην τοῦ νὰ ὦμεν ὠφέλιμοι πρὸς τοὺς ὅμοιους μας, συμπαθεῖς πρὸς τὰς ἐαυτῶν δυστυχίας, ἰατροὶ τῶν πληγῶν των, ἠοράθησαν τινες αὐτομάτως ὡς τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο πῦρ, ὅπερ ἠοράθη ὁ ἐν τῷ σταυρῷ καθελωθεὶς Ἰησοῦς.

Ἐν παντὶ χρόνῳ πάντες οἱ αἰσθανθέντες τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγαπᾶσθαι, ἠγάπη-

σαν ἀλλήλους ἐκ συμπαθείας· ἠνώθησαν δὲ ὅπως θέσωσιν ἐν ἐνεργείᾳ τὰς ζωτικὰς τῆς κοινωνίας δυνάμεις.

Ἐπεὶ παρέλευσιν αἰώνων φιλόφρονες τινες φιλόσοφοι ἐσπούδασαν τὰ μέσα δι' ὧν ἠδύναντο νὰ κατισχύσωσι μεθ' ἑαυτῶν εὐτυχεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ οὕτως ἐσχηματίσθη ὁ πρῶτος Μχο.· Κώδηξ, ὅστις ἔπειτα διὰ μελετῶν βαθυτέρων προέβη εἰς ἀνακαλύψεις θαυμασίας ἀπλότητος καὶ ἀποτελεσμάτων ἀπείρου χρησιμότητος.

Οὕτως εὗρέθη ὅτι δύο τινὰ διαχωρίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῶν δοξασαί, καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν. Τὰ δύο ταῦτα ἀντιπροσωπεύουσιν αἱ θεομύσται καὶ αἱ τύραννοι.

Ἰνα γίνωμεν κατὰ πληθύνοντες, ὁ ἀνθρώπος ἐγεννήθη ἐγωϊστῆς, ἀγαπᾷ δηλονότι ἑαυτὸν πλείονος τῶν ἄλλων. Πᾶσα ἐναντία περιπτώσις εἶναι ἀπλῆ τοῦ κανόνος ἐξαιρέσις.

Ὁ ἀνθρώπος λοιπὸν, εἴτε θεομύστης, εἴτε τύραννος εἶναι, θέλει ἀγαπᾶν τὸ ἐγώ του πλείονος τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ, ὅπερ χειρίστον, πλείονος πάντων συλλήθεον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Ἡ ἔκφρασις τοῦ γενικοῦ τούτου αἰσθηματος δὲν δύναται νὰ ὀρίσθῃ κἀλλιον ἢ διὰ τοῦ ἐξῆς λογίου τοῦ σκληροτέρου τῶν ἐγωϊστῶν: « Ἐπόθεν ἵνα πάντες οἱ ἄθρησκοι εἶχον μίαν μόνην κεφαλὴν, ὅπως ἀξιωθῶ τῆς εὐχαριστήσεως ν' ἀποκόψω αὐτήν. »

Τὸ ἐπιβάλλεσθαι τοῖς ἄλλοις εἶναι ῥοπή πάντων τῶν ἀνθρώπων τὸ καταπολεμῆσαι τὴν ῥοπήν ταύτην, πηγὴν τῶν δυστυχῶν, τοῦ μίσους καὶ τῶν ἀφαιμάτων, εἶναι ὁ τῆς Μχο.· ἰσθὺς σκοπός.

Ἡ ἀνάγκη τῆς κανονίσεως τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ὀφειλομένης λατρείας, ἐγέννησε τὸν θεομύστην, ὅστις τολμηρῶς παρενετέθη μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἐαυτοῦ πλασματικῶν.

Ἡ πρὸς τὸ ἐπιβάλλεσθαι ῥοπή καὶ ὁ τοῦ ἐγωϊσμοῦ νόμος προήγαγον τὸν τύραννον.

Ἀμφότεροι οὗτοι ὅ,τε θεομύστης καὶ ὁ τύραννος ἐνόησαν τάχιστα πόσον θὰ ἦτο ὠφέλιμος αὐτοῖς ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμμαχία τῶν καὶ ἀμοιβία ὑποστήριξις.

Ὁ πρῶτος ἐφεῖρε τὸν φόβον τῆς κατὰ σεως ἢ τῆς ἀνάγκης, παρεδλήθη τὸ εἰδῶλου τὸν πέπλον, κατέλαβε θέσιν ἐν τῷ βωμῷ καὶ ... κατέπεσε.

Ὁ δεύτερος ἐφεῖρε τὰς βασάνους καὶ φυλακὰς, ἠγάπησε τὸν πόλεμον καὶ τὸ ἀνθρώπινον αἷμα, περισσυχίσθη ὑπὸ λογῶν καὶ ... κατέπεσε.

Οἱ ποιητότεροι τούτων ἐνόησαν ὅτι ἐνούμενοι, ἤθελον σχηματίσειν ἰσχυρὰν ἀφίδα βίαν ἔχουσαν καὶ θεμέλιον τὸ συμφέρον καὶ τὸν ἐγωϊσμόν, καὶ ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ διήρχετο ὡς κῆμα ἡ ὑποδουλωμένη ἀνθρωπότης.

Νῦν ὅμως ὁ τύραννος καὶ ὁ θεομύστης ἀπεχωρίσθησαν... καὶ ἡ ἀφίς ἢ μετὰ τοσούτου μόχθου ἀναγενομένη, κατέπεσε μετὰ πατάγου, ἡ δ' ἀνθρωπότης ἠδυνήθη διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς κυμάτων ν' ἀνοίξῃ τοὐλάχιστον ῥήγμα.

Ἡ δύναμις τῶν περιστάσεων τῆς μοιραίας ταύτης ἀφίδος ἠλαττώθη.

Ἐκάστη τῶν παραστάσεων τούτων ἠναγκάσθη νὰ ὑποβαστάσῃ β.ηθοῦσα τὴν ἄλλην, ἥτις ἐκλοιπίζετο. Ὁ Ναπολέων ὑπεδάστασε τὸν Πάπην, ἀλλ' ἀμφότεροι κατέπεσαν.

Τὸ καταπολεμῆσαι τὸ κατιστρεπτικὰ

σχέδια ἀμφοτέρων τῶν ἐχθρῶν τούτων τῆς ἀνθρωπότητος, ἰδοὺ τῆς Μασ.: ὁ ἱερεὺς καὶ πανάγχιος σκοπός.

Τοιαύτην ἔχουσα βία ἐν τῇ Μασ.: δὲν πρέπει νὰ κυροῦν ὑπὲρ οὐδεμιᾶς θρησκείας, ὑπὲρ οὐδενὸς πολιτεύματος. Ἀνίχεται ἔλα, (ἐκτός τῆς τυραννείας καὶ ἀθείας) ἀλλ' ὑπὲρ οὐδενὸς κερύσσεται.

Ἀποδέχεται πάντες τοὺς τύπους δι' ὧν ὁ Θεὸς ὑμνεῖται παρὰ τῶν πλοκαμάτων του, ὡς ἀποδέχεται πάντα τὸν τύπον Κυβερνήσεως, ἐν οἷς ἄνθρωποι ἐκτιθίδονται.

Ἐὐ ἀλίθως ἔθεν Μασ.: δέον νὰ ᾖ.

Ἴον Ἀνὴρ πεπεισμένος ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι εἰσὶ ἴσοι.

Ῥον. Ἀνὴρ καταπολεμῶν τὸν ἐγωϊσμὸν εἴτε ἐν ἑαυτῷ τὸν εὐρίσκει, εἴτε παρὰ τοῖς ἄλλοις.

Ῥον. Ἀνὴρ πιστευτῶν ὅτι Πατὴρ ἡμῶν εἶναι ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν πνεύση, ὁ κύριος τῆς ἀλύτου τῆς συνδεούσης τῆς ζωῆς μετὰ τὸν θάνατον.

Ἰον. Ἀνὴρ φιλελεύθερος (ἐλεύθερος τέκνον), ὅστις δέον νὰ υποτάσσεται εἰς τὸ πολίτευμα ὅπερ αὐτὸς αὐτὸς ἐξελέξατο.

Ἐξάγει ἰσχυρὰ ἐκ τούτου ὅτι πάντες δύναται καὶ πρέπει νὰ γίνονται δεκτοὶ ἐν τῇ Μασ.: ἂν πρῶτον, ἐννοεῖται, κέκτηνται τῆς ἀνώτερω τέσσαρας ἰδιότητος.

Ἡ ἀ ν τ ε ς Ὁ ἐστὶ καὶ ὁ πλοῦσιος καὶ ὁ πτωχός, καὶ ὁ πρίγκηψ καὶ ὁ τεχνίτης, ἀρκεῖ νὰ ᾧν ἠθικοὶ ἄνθρωποι, νὰ ἔχωσι γαροκίτῃρα σταθερὸν καὶ νὰ ᾧν πεπερασμένοι.

Ἐὐ τεχνίτης δὲν γνωρίζει τὸν πρίγκηψ ἐκτός τῆς Στ.: εἰμὴ ἂν πρῶτος ὁ πρίγκηψ ἐνεγκωρίσῃ αὐτὸν.

Ἐὐ πρίγκηψ ἀποδέχεται τῆς ἀδελφικῆς

τοῦ τεχνίτου συμβουλῆς, ἂν αἱ συμβουλῆ αὗται εἰσὶ χρήσιμα διὰ τὸν ἱερεὺς τῆς ἐταιρίας σκοπός.

Ἐργαζώμεν ὅθεν πάντες εἰς μίαν καὶ μόνην ἀφορῶντες ἀκοιθῆν, τὴν ἀκοιθῆν ἣν ὁ Θεὸς δύναται νὰ μᾶς πέμψῃ διὰ τοῦ ἐν ὁ ς κ α ἰ μ ὸ ν ο υ λειτουργοῦ του, τῆς συνειδήσεως μας.

Ἐὐ ὅτι, ὁ θεὸς μεταχειρίζεται ἡμᾶς ὡς ἴδια τέκνα του καταρχόμενος μέχρις ἡμῶν διὰ τῆς ἀποσταλῆς τοιοῦτου μεσάζοντος παρ' ἐκαστῶ θνητῷ.

Ἐκ τῶν λεχθέντων ἐξάγεται ὅτι ἡ Μασ.: μάχεται κατὰ δύο τῆς ἀνθρωπότητος ἐχθρῶν, κατὰ τοῦ θεομύστου καὶ κατὰ τοῦ τυράννου, ἀμφοτέρων παρεμποδιζόντων τὴν πρόσδόν τῆς.

Ἰδοὺ λοιπὸν τίς ὁ τύπος δι' οὗ ἡ Μασ.: δύναται νὰ παραταθῇ.

α Νὰ ἀνακαλύπτωμεν τὰ οἷτις τὰ καταθλίβοντα τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐξάλειψίν των, νὰ ἐνόμεθα ἐν κρυπτῷ πρὸς ἐπίτευξίν τῆς ἐπιθυμίας μας ταύτης. Τὸ μυστήριον εἶναι ἀναγκασίον, διότι πιθανὸν οἱ ἐχθροὶ μας νὰ ὠρεθῶσιν ἐκ τῆς ἀθυροστομίας μας.

α Νὰ θεωρῶμεν ἀλλήλους ἀδελφοὺς, υἱοὺς τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ν' ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, σεβόμενοι ἐκτός τῆς Στ.: τῆς διακρίσεως καὶ τοὺς κοινωνικοὺς νόμους.

α Νὰ παραδεχώμεθα πᾶσαν θρησκείαν καὶ πᾶν πολίτευμα ἀλλὰ θεωροῦντες ὅτι θρησκεία καὶ πολιτικὴ καθιεμάσσουσι συνεχῶς τὴν ἀνθρωπότητα, νὰ μὴ ἀναφέρωμέν τι περὶ αὐτῶν ἐν ταῖς Στοιαῖς μας, ἔλα ἡ εἰρήνη δέον νὰ ἐπικρατῇ.

α Ἐκτός τῶν Στ.: Στ.: νὰ ἐργαζώ-

μαθι ἀεννάως εἰς τὴν λατρείαν ἐνός καὶ μόνου Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν γενικὴν τῶν ἀνθρώπων ἀδελφοποίησιν. »

Τοιοῦτος εἶναι ὁ τῆς Μασ. σκοπὸς καὶ τοικύτην δέον νὰ θεωρῶσι πάντες τὴν ἐπιχείρησιν μας. Ὁ μὴ κινουμένων τῆς πράξεως του συμφώνως πρὸς τὰ ἱερὰ καὶ διδάγματα, ἢ ὁ μὴ ἐννοῶν αὐτὰ, δὲν δύναται νὰ κληθῆ Μασ. μ' ὅσας καὶ ἂν φέρῃ καινίας, μ' ὅσους καὶ ἂν περιβάλλεται βαθμούς.

Διὰ τοῦτο ἐν ἀρχαίῳ τινι Μασ. γεωγραφίῳ ἀποντιῶμεν τὴν ἐξῆς ὥραϊν πιρομοίωσιν, ἣν τελευταῖοντες μεταγλωττίσωμεν.

« Τῆς γεωγραφίας ἡ τέχνη καθιστᾷ εὐκάλον τὴν εὐρεσιν σημείου κοινοικοῦ ἐν τῷ κύκλῳ, τετραγώνῳ ἢ τριγώνῳ . . . Ἔυρες τὸ σημεῖον αὐτὸ; ἐξήλθες πᾶσις ἀμφιβολίας, παντὸς μόχθου ἔμαθες τὴν τέχνην. Δὲν τὸ ἦσες; Ἡ τέχνη τότε δὲν εἶναι διὰ σέ, καὶ πορεύου εἰς ἴδιν εἰρήνης.

## ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1875.

— 0 —

Τὰ ἔξοδα τῶν ὑπουργείων τοῦ πολέμου καθ' ὅλα τῆς Εὐρώπης τὰ Κράτη διατεκῶς ἐξογκοῦνται, ἀπορροφῶντα μέγα ἀληθῶς μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὅπως ἐστὶν ὁ πρὸς ἐκάστης δυνάμειος συντηρούμενος ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν, καὶ εἰς πόσον ἀριθμὸν φθάνουσι τὰ ἔξοδα τῶν στρατῶν; Ἴδου ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου.

Αἱ στρατιωτικαὶ τῆς Εὐρώπης δυνάμεις ἐν καιρῷ πολέμου ἔχουσιν οὕτως.

Ἀγγλία	535,000	ἄνδρες
Ἀυστρία	1,300,000	»
Βέλγιον	400,000	»
Γερμανία	4,700,000	»
Γαλλία	1,700,000	»
Δανία	51,000	»
Ἑλλὰς	51,000	»
Ἑλβετία	480,000	»
Ἰσπανία	270,000	»
Ἰταλία	760,000	»
Ὀλλανδία	400,000	»
Πορτογαλλία	73,000	»
Ρωσσία	1,550,000	»
Σουηδία καὶ Νορβηγία	160,000	»
Τουρκία	800,000	»
Τὸ ὅλον ἄνδρες	9,330,000	

Τὰ δὲ ἔξοδα πρὸς συντήρησιν τῶν ἀνδρῶν τούτων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Ἀγγλία	620	ἑκατομ.
Ἀυστρία	270	»
Βέλγιον	41 1/2	»
Γερμανία	500	»
Γαλλία	605	»
Δανία	9 περίπου	»
Ἑλλὰς	9	»
Ἑλβετία	9	»
Ἰσπανία	170	»
Ἰταλία	246	»
Ὀλλανδία	28	»
Πορτογαλλία	4 1/2	»
Ρωσσία	680	»
Σουηδία καὶ Νορβηγία	28	»
Τουρκία	142	»

Τὸ ὅλον 3,122,000,000 φρ. περίπου.

Ἐὰν τὸ μέγα καὶ μυθώδες τοῦτο ποσὸν ἐδαπανᾷτο ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, καὶ ἂν τὰ 19 περίπου ἑκατομμύρια βροχιῶν ἀφισροῦντο εἰς τὴν γεωργίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν στρατὸν, ἐκείνησ θὰ π. σ. ἐλάμβανεν ἄλλην ὄψιν, καὶ ἐνθ' ἀρ' ἐνός, φειδόμενοι τοῦ ἀνθρώπινου κίματος, ἠθέλομεν προλάβει τόσας ἡλι-

ψεις, τόσαι χηρείαι, τόσαι ἀποφραγεύσεις, τόσαι καταστροφάς, ἀπ' ἑτέρου ἠέλομεν προ-  
άξει τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς  
ἄλλας χηρείμους καὶ βιοποριστικὰς τέχνας;  
ἔω συγχρόνως τὰ μυθώδη ποσὰ τὰ κατασπα-  
ταλώμενα πρὸς θλίψιν καὶ πέναν τῆς ἀνθρω-  
πότητας, ἤ' εἶλον ἐπιστεγάσει τὸ φιλόανθρω-  
πον ἡμῶν ἔργον ἐσχάτη εἰς ἀρωγὴν μας.  
Ἐνὸσω ὑπόρχει πέναν καὶ πόλεμος, ὁ ἀνθρω-  
πος ἵσταται τοῦ προορισμοῦ του μακρὰν ἑκα-  
τομύρια ἑκατομυρίων παρασάγγας καὶ ἀν-  
τιστρατεύεται πρὸς τὴν φύσιν αὐτὴν, πρὸς αὐ-  
τὸ τὸ θέλημα τοῦ Μ. Τ. Σ. Α.'. Ἡ  
ἔοπλος εἰρήνη, καὶ οὐχὶ ἡ κατ' ἐυφρη-  
μιῶν ἐπικλυομένη ἔνοπλος, θὰ σώσῃ  
τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ σαρκαστικῶς λέγειν ἔ-  
νοπλος εἰρήνη, εἶναι ὡς νὰ ἐλέγομεν  
δρασσερὸν πῦρ τοποθετοῦμεν δηλονότι  
δύο λέξεις ἔννοιαν ἐχούσας ἐκ διαμέτρου ἀντί-  
θετον, καὶ σχηματίζομεν ἑκφρασίαν ἐμαφρόδι-  
τον, λογικὴν τινα σφίγαν, ἀκτάληκτον καὶ  
ἀνιγματοῦδη.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἔρθῃσι παρὰ ἡμέραν,  
καθ' ἣν ἡ ἀνθρωπότης θέλει ἀποδιώξει ἀπὸ  
τῶν ἐρθαλυθῶν τας τὴν ἐπισκοπίζουσιν αὐτοὺς  
ἀγίον, καὶ βλέπουσα πορρωτέρω θέλει ἀπορ-  
κίσει ἀπὸ παντὸς νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν  
ἀτελειότητος αὐτῆς συμφορὰν, εἰς τὴν ὕλι-  
κὴν καὶ ἠθικὴν τῆς αὐτοκτονίαν.

Ἡ Μασωνία μετὰ τῶν ἄλλων σωτηριο-  
δῶν τῆς προσποθειῶν καταλέγει καὶ ταύτην.  
Εἶθε νὰ ἴδῃ ταχέως ἐκπληρουμένης τοῦς φι-  
λαθροῦτους τῆς πέθευσι.

### Ν' ασσ.: Δεκάλογος.

Ἐκ τῆς ὀκτωβρίας Ἰστροφίας τῆς Μασσ.:  
τοῦ Rehold μεταφέρμεν τὸν ἐξῆς Μασσ.:  
δεκάλογον, ὃ πᾶς ἀδ.: ἔχει καθύκου μετὰ  
ἱεροσολιτικῆς ἀκρίβειας νὰ τηρῇ τὰ τελειό-

τερως καθίσταται καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ προ-  
σημὸν μᾶλλον προσεγγίζῃ.

Α'. Ἔσο δίκαιος, διότι ἡ δικαιοσύνη εἶναι  
τὸ στήριγμα τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Β'. Ἔσο καλὸς, διότι ἡ ἀγαθότης φέρει τὴν  
ἐν ἀγάπῃ σύνδεσμον τῶν καρδιῶν.

Γ'. Ἔσο ἐπιεικὴς, διότι ἀδύνατος, σὺ, βίους  
μετ' ἀδυνάτων ὁμοίων σου ὄντων.

Δ'. Ἔσο γλυκὸς, διότι ἡ γλυκύτης προκα-  
λεῖ τὴν ἀγάπην.

Ε'. Ἔσο εὐγνώμων, καθὼς ἡ εὐγνωμοσύνη  
τρέφει καὶ συντηρεῖ τὴν ἀγαθότητα.

ΣΤ'. Ἔσο μετριώφρων, διότι ἡ ὑπερηφάνεια  
ἀπωθεῖ ἀπ' ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν ἀδελφῶν.

Ζ'. Συγχώρει τὰς προσβολὰς, διότι αἱ ἐκ-  
δικήσεις ἐπιτείνουσι τὰ μίσση.

Η'. Ἐδουλέσει τὸν ἀδικούντά σε, ἵνα δείξῃς  
μεγαλεῖον ψυχῆς, καὶ ἵνα τὸν προσβαλόντα  
σε μετατρέψῃς εἰς φίλον.

Θ'. Ἔσο μέτριος καὶ ἀγνός, διότι αἱ ὑπερ-  
βολαὶ βλάπτουσι ἡμᾶς καὶ μᾶς καθιστῶσιν  
ἀξοκαταρρηήτους.

Ι'. Ἔσο καλὸς πολίτης, καθόσον ἡ πατρίς  
ἀνάγκη νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἀσφάλειαν σου, τῶν  
δικαιωμάτων σου καὶ τῆς εὐδαιμονίας σου.  
Ἔσο λοιπὸν πιστὸς εἰς τὸς νομίμους τῆς πατρί-  
δος σου ἔξουσίας, διότι ἄνευ ἀρχῆς κοινωνία  
δὲν διατηρεῖται, ἄνευ δὲ κοινωνίας δὲν δύναται  
νὰ ζήσῃ σὺ.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος κατορθώτῃ νὰ φθάσῃ  
εἰς τὸ σημεῖον ταυταύτης τελειότητος, ἐξπλή-  
ρωσῃ τὸν ἑαυτοῦ προορισμὸν. Ἀλλὰ... πόσον  
ἀπέχομεν εἰσὶν ἀπὸ τῆς πιθητικῆς ταύτης ἡ-  
μέρας! Πόσοι ἀγνοοῦν, πόσοι παίζει μᾶς ἀ-  
ποχωρίζουσιν ἀπὸ τῆς εὐτυχίας ἐκείνης στυγ-  
μῆς! Ἀλλ' ὅπως δὴποτε πλησιάζομεν πρὸς  
τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἥτις ἐφοιάζει τὴν  
ἀνατολικὴν ἐκείνην χώραν, ἥς τὴν ἀρωματώδη  
αἴθρα ἀσφραίνεται ὁ ὀδοπόρος πρὶν ἢ παύσῃ  
τὸ εὐδαιμον ἐλατὸς τῆς.